DVA MUŽOVÉ JEDNÉ ŽENY

Angl. napsal George Barr McCutcheon. Přeložil J. J. Řežábek

"Dobrý Bože," zašeptala chůva, nervosně se ohlížejíc, "to není Raggles, pane. To jest děcko."

"Myslíte, že jsem slepý, madam?" pronesl potichu s divokým vztekem. "Vidím snad přece, že jest to děcko, avšak nevěděl jsem, že tu bude nějaké. Jeho otec nezmínil se o tom přede mnou."

"Moudrý otec zná své vlastní dítě," řekla chůva rychle a sarkasticky.

"Myslím, že mne měli dříve na to připraviti," zahučel. "Předpokládá se, že jest moje? Ví — ví o něm paní Mederoftová?"

"Míníte o dítěti, pane? Ovšem že ví. Jest její. Prosím, netvařte se tak divně, pane! Mé čestné slovo, že jsem netušila, že o něm nevíte, pane! Nebylo mi nic řečeno, či ano, O'Brienová? Nuže, vizte pane! Paní Mederoftová mi nařídila, abych vám donesla Tootles, pane. Řekla —"

"Tootles?" zahučel Brock. "Tootles a Raggles! Tu jest nějaký rozdíl! Jste Burtonová?"

"Ano, pane Mederofte. Jsem chůva. Neračte podržeti děcko na minutku, pane? Jen tak pro seznámení se k vůli přítomným." zašeptala úplně správnou žádost. Brock, který nyní byl již dobře vpraven do situace, ochotně natáhl své paže. Děcko dalo se ihned do strašného nářku.

"Pro smilování boží, odneste jej zpět k matce!" zabručel Brock rychle. "Nemá rád cizinců! Odneste jej!"

"To není 'on', pane," zašeptala služebná, zatím co chůva chystala se s kvapem na útěk s potomkem Mederoftův. "To jest 'ona', pane!"

Na tváři Brockově jevil se velký zmatek, když služky spěšně odcházely s vozu.

"Pro pána Jana," mručel pro sebe. "Co ještě přijde?"

A co přišlo, bylo ještě daleko zábavnější, než neočekávaně objevení se Tootlese.

Sotva nabyl duševního klidu — u koflíku kávy — ana vstoupila do vozu mladá dáma. O tom nelze mnoho říci, avšak to, co následovalo, bylo něčím, o čem nemohl ani sníti, i kdyby býval měl k tomu příležitost. Posléze si uvědomil, jsa poněkud znepokojen ve své mysli, že druhý zběžný pohled na novou příchozí způsobil v jeho mysli pocit obdivu. A není divu, budiž to připomenuto na jeho obranu!

Byla úžasně krásná na podivanou — oslňující krásy, možno říci, chceme-li dodati tomuto pojmu silného důrazu. Mimo to dívala se přímo do jeho očí s místa neslaleko dveří, kde stála. A co ještě více, na její tváři kmitl se plachý, ale zároveň čtverácký úsměv, když se tkaly se jejich pohledy. Ještě nikdy nedíval se na dokonalejší obraz vděku a půvabu a — dokonce i — intelligence. Usmívala se přátelským úsměvem, jakoby si byla jista, že poznává v něm dávného přítele a přece mohl přísahati, že ji nikdy před tím ve svém žití nespatřil!

Jak mohl by zapomenouti takový obličej! Náhle zachvátil jej pocit očarování, sice nepopsatelný, nicméně však rozkošný.

Blížila se k němu, smějíc se dosud oním plachým úsměvem, majíc rty pootevřeny, jakoby rychle oddychovala následkem bázně neb nějakého vzrušení. Postavil svůj koflík kávy bez ohledu na místo, kam jej staví a upřel své oči na ladnou štíhlou postavu v modrých šatech. Zpozoroval právě, že její tmavé oči byly naplněny jemnou vážností, jež vinila ze lži její statečný úsměv. Lehký nach polil její jasný velmi vypěstěný obličej. Nerozhodnost urozené dámy zahalovala ji pláštěm, který zakryl každé podezření z drzosti. Brock povstal a z jeho tváře bylo lze čísti úžas.

"Dobré jitro, Roxbury," pravila.

Její úsměv stal se hlubším a bledost v líčkách se zvětšila. Jako by docela nahodile, velmi prosaicky přitáhla si židli naproti němu. "Prosím, sedněte si, Roxy."

Usedl ihned. V prvním okamžiku napjetí a rozpaků, hleděli si navzájem zvědavě do očí.

"Jste Raggles?" tázal se zdvořile.

"Nešťastníče!" zvolala zděšeně. "Raggles jest Edithin francouzský pudlík. Co pak vám nikdo neřekl o pudlíku?" Tato slova pronesla pološeptmo. Počínal ji zbožňovati v tomto okamžiku, kterážto okolnost stojí rozhodně za připomenutí.

"Nikdo neřekl mi o vás, ani o této věci," omlouval se, chvěje se rozkoší, jaké dosud nikdy nepoznal. "Chcete mi pošeptati aspoň, kdo jste? Mám představovati Vašeho otce — či co?"

"Jest to vše tak rozkošná náhoda, že ano?" řekla. "Dovoluji si tvrditi, že vám zapomněli říci, že máte rodinu? Co pak nemohli mi to nějakým způsobem pověděti?" prořekla velmi roztomile.

"Nikoli, zapomněli na vás, Ragglesa i Tootles. Jest ještě někdo v mé rodině, s nímž jsem dosud se nesetkal?"

"Víte, dostaly jsme se na nádraží právě o minutku dříve, než Edith. Proto se vám nepodařilo setkati se s námi. Avšak my jsme vás tam viděly. Poznala jsem vás podle šatů. Zdálo se, že jste velmi nešťasten. Oh, zapomněla jsem! Přál jste si dověděti se, kdo jsem. Nuže, jsem vaše švagrová."

"Dobré jitro, Roxbury," řekla.

KAPITOLA ČTVRTÁ.

"Jsem Constance."

Objednala si kávu a záhusek, kdežto on seděl, dívaje se na ni. Když číšník odešel, naklonil se ku předu a řekl otevřeně:

"Jsem jist, že mi odpustíte, ale nemohu si nijak vysvětliti, jak jsem mohl býti tak krátkozraký a odeníti se s vaší sestrou."

"Nuže, vidíte, nespatřil jste mne dřív ani okem, až teprv, když už jste byli svoji," posmívala se mu. "Byla jsem v klášteře Svatého Srdce, vzpomeňte si."

"To vysvětluje přehlédnutí. Jsem považován za neohyčejně vybíravou osobu. Povězte mi: Oženil jsem se slečnou Fowlerovou, že ano?"

"Ano, Roxbury — před čtyřmi léty v Londýně, v kostele Sv. Jiří na Hanoverském náměstí, v sobotu ve 4 hodiny odpoledne. Neřekli vám nic o tom všem?"

"Myslím, že mi nic neřekli o tom, že to byla ve čtyři hodiny. Jsem rád, že mám tyto strašné podrobnosti, věřte mi. Díky! Víte, že jsem vás pokládal za Američanku hned, jak jste vešla do dveří?", pokračoval docela nepřístojně.

"Jak jste obratný, Roxbury!"

"Oh, já řku, slečno Fowlerová, nejsem takový osel, jak vyhlížím — skutečně nejsem. Snažím se vypadati jako —"

"Pst! Chcete-li, abych věřila, že nejste takový osel, jaký myslíte, že jste, dávejte pozor, co mluvíte. Pamatujte si, že nejsem pro vas slečnou Fowlerovou. Jsem Constance — někdy Connie. Můžete si to pamatovati, Roxbury?"

Vzdychl si z hluboka. "Ó, dovoluji si tvrditi, Connie, že byl bych pro vás raději pouhým Brockem."

"Prosím, nezapomeňte, že konám všechno jen k vůli své sestře, ne koli pro sebe, na žádný způsob ne," řekla pevně. Zčervenal silně, jsa si vědom důtky.

"Prosím, promiňte moje chyby pro nynějšek," řekl. "Polepším se. Víte, byl jsem poněkud přemožen vědomím vlastní důležitosti. Nebývám hlavou žádného podniku. Omráčilo mne to. Zažil jsem již velké množství příhod od včerejšího večera, kdy jsme opustili Východní Nádraží." Byl tak opatrný, že nemluvil o nešťastném způsobu svého cestování. "Ku příkladu, ztratil jsem docela hlavu." Mohl o tom vyprávěti, ale bylo by to znělo všedně a nízce.

"To se stává, víte, když člověk ztratí svoji totožnost," řekla sympathicky. "Edith pravila, že jste energický a že máte i jiné podobné vlastnosti," dodala rychle, provázejíc svá slova dokonalou mimikou. "Máte velmi výborné doporučení jako švakr."

"Jest vaším úkolem býti s námi až do konce této hry?"

"Ano. Rodneyovi jsou mými přáteli, nikoli Edithy. Kateřina Rodneyova byla se mnou v klášteře. Známe se navzájem důkladně. Jsem jista, že si ji oblíbíte. Každý se do ní na smrt zamiluje."

"Jak roztomilé od vás, že to připustíte," protestoval galantně "Jsem jist, že budu míti potěšení zamilovati se, což mi připomíná, že jsem nikdy neměl švagrovou. Bylo mi řečeno, že jsou velmi hezké. Podivno, že mi Mederoft neřekl nic o vás. Chcete laskavě podati mi bližší informace o sobě — a smím říci, o mojí rodině vůbec? Snad to bude ku prospěchu."

"Zdá se mi, že vás znám již řadu let," pravila, obracejíc k němu své upřímné oči. Naklonila se ku předu, lokty svoje podepřela o stůl a bradu o dlaně. "Jsem jediná sestra Edithy. Bydlíme v Paříži — to jest otec a já. Jsem o tři léta mladší než Edith. Víte o všem, jak stará jest vaše žena, nebudeme se tedy při tom zdržovati. Nevíte? Pak se to dovíte od ní. Nebyla jsem ve Filadelfii od té doby, kdy mi bylo sedm let a zatím uplynulo již mnoho vody. Nemám matičky a otec jest právě za obchodem v Jižní Americe. Proto vidíte, že mladší sestra provází starší sestru. Oh!" Přerušila svůj předmes úsečným způsobem. "Je mi líto, že jste dopil svoji kávu. Nyní budete musiti odejíti. Roxbury vždycky odchází."

"Avšak já jsem dosud nedojedl," zvolal horlivě. "Objednám si ještě tři nebo čtyři koflíky. Nevíte jak —"

"Pak jest to docela v pořádku," řekla, provázejíc tato slova velmi půvabným a důvěrným úsměvem. "Nuže, Edith žádala mne, abych přijela do Londýna. Rodneyovi však byli v týž čas v Paříži a pozvali mne, abych s nimi ztrávila 14 dní v Tyrolích. Když jsem řekla, že jsem připravena na návštěvu k Me —, k vám, chci říci naléhali, abychom přijeli všichni. V této cestě jest jistá souvislost, nepozorujete? Přijali jsme pozvání. A jsme na cestě."

"Nejste snad zasnoubena nebo vdána, nebo něco takového?" pokračoval v otázkách. "Nehněvejte se na mne! Jest to jenom o patrnost, víte. Lidé snad budou ptáti se mne na to."

"Na takové otázky nejste povinnen odpovídati, Roxbury," odpověděla. Ruměnec na jejích líčkách ztemněl. To postačilo, aby byl usvědčen, že miluje — a jest zasnoubena. Pocítil podivné bodnutí u srdce. "Můžete říci, že nevíte — bude-li někdo tak smělý a zeptá se vás na to." Náhle zatajil se jí dech v prsou a zírala naň s úžasem, skoro zděšením. "Nebesa!" zašeptala a její něžná ručka, nesoucí chléb, zastavila se v půli cesty k růžovým ústům. "Nejste snad vy zasnouben, či ano? Hrozná myšlénka!"

Usmál se jemně. "Lidé nebudou chtít věděti to o mne, má drahá Constance. Já jsem se již oženil, víte to přece. Ale kdyby snad někdo tázal se po tom, nejste povinna odpověděti."

Dívala se zmateně a nejistě. "Možno, že jste dokonce již i ženat," nadhodila. "Kdo ví? Ubohý, dobrý Roxbury, má tolik taktu, že se po tom ani neptal."

"Jsem mládenec pod pantoflem, věřte mi."

Následující čtvrt hodiny štěbetali spolu nejživější, ale zároveň nejméně důslednou rozprávkou škádlíce se navzájem a plně oceňujíce dobrodružství, které na ně čekalo se svými nebezpečími a směšnostmi.

Byla nejrozkošnějším stvořením, s jakým se kdy setkal a nejkrásnější bytostí, jakou kdy viděl. U ní byla sebedůvěra, stále vzrůstající, která jej okouzlovala a dodávala mu mysli. Měla velkou schopnost předpovídati vážné i směšné věci, rozeznávajíc jasně jedny od druhých. Mimo to dovedla žertovati i býti vážnou s všestrannou intelligencí, jež uspokojovala jeho marnivost, nebudíc ani nejmenší podezření, že jest pouze dobře vychovanou. Myšlénka, napadnuvší jej, že jest překvapena objevem, že jest mužem velmi hezkým, naplňovala jeho srdce nevýslovnou blažeností. Vskutku, líbil se sobě samému — což může se odpustit člověku, jenž začíná mysliti na to, jakým zdrojem štěstí a blaha může býti taktní žena, je-li velmi, velmi hezká.

Nebesa, nejste snad vy zasnouben, či ano?

A mimochodem řečeno, Brock byl opravdu pomilování hodný chlapík, sličný a z velmi dobrého rodu. Není to rozhodně prozrazení tajemství, tvrdíme-li chladnokrevně, že slečně Fowlerova nemohla se smířiti s podnikem dříve, dokud nepřiměla Mederofta, aby jí pověděl vše, co ví o rodině a předcích Brockových. Oddechla si, když shledala, že Brock pochází z vynikající, staré rodiny a že hraje ve společnosti new-yorské vůdčí úlohu.

Brock pozoroval velikou změnu ve svém smýšlení a úctě k Mederoftovi, dříve než byla snídaně skončena. Snad to byl vliv kouzla její krásných očí, snad zvuk jejího jasného hlasu, avšak nezměnitelným faktem zůstává, že na Mederofta nepohlížel již jako na hloupého hudlaře. Díval se na něho nyní jako na dobrého a bezúhonného Samaritána. Zdálo se mu, že všechny naše činy a kroky řídí tajemná síla osudu, proti které marně bychom se bránili.

"Jsem přesvědčen, že všechno bude slavně pokračovati," řekl, když spozoroval, že hodlá odebrati se zpět do svého oddělení. "Vždycky jsem toužil po krásné a příjemné švagrové."

"Její životní poslání až do jisté míry jest poskytnouti muži, aby ocenil skutečnost, že jest v tele malé, ale zasloužilé rodiny," řekla vesele. "Jest také její povinností, aby nalévala oleje do rozbouřených vin a sypala kvítí na dráhu manželského soužití, pokud ji tento příjemný úřad neomrzí. Mimochodem řečeno, Roxbury, jsem tu nyní proto, abych vás chránila před hořkými výčitkami. Zapomněl jste objednati kávu a rohlíčky pro svoji paní."

"Pro pána krále! To jsem učinil! Jest již 9 hodin." Objednal kávu a rohlíčky s rozkazem, aby byly ihned odeslány. "Doufám, že její hladovění nebude smrtelné."

"Můj drahý Roxbury," pravila přísně, "musím vzíti vás pod svá ochranná křídla. Máte mnoho na práci pro příštích čtyři a dvacet hodin a podmanění Tootlese a Ragglesa není nejmenší z vašich povinností. Tootles jest patnáct měsíců stará. Snad vás zajímá, že se to dovídáte. Nemůžeme dopustiti, aby byla Tootles postrašena vždy, jakmile vás uvidí a bylo by velmi osudné, kdyby Raggles štěkal a chňapal po vás, jak se chová ke každému podezřelému cizinci. Někdy také kousne. Máte rád děti?"

"Ano, my— myslím, že mám," pravil jakoby s pochybností. "Dovoluji si říci, že bych mohl pěstovati zálibu k nim; však mohu tvrditi," pravil s velkým nadšením, "že psy mám rád!"

(Pokračování příště).

Přesvědčte se, nežli koupíte!

Všichni trpící krajané, kteří se přihlásí u našich jednatelů a lékárníků, kteří mají na skladě dnes od tak mnohých nazývané — Zázračné Theopholine Thé — obdrží ho zdarma na zkoušku na požádání. Hlaste se o něj ještě dnes! Přesvědčte se o něm, než ho koupíte. Tisíce osob užívá toto Thé a od těch dostáváme množství dopisů, v nichž vypráví o dobrodiní, jež jim přineslo. Kde není u Vás k dostání, jište si o vzorky na zkoušku k nám; obdržíte je obratem pošty. — Upozorněte na tuto výhodu i Vaše sousedy.

Skutečný rodinný prostředek

Theopholine Bylinné Thé

Kombinovaný bylinný lék, který nemá sobě rovného, pro muže, ženy a dítky, jež trpí zácpou, kysáním v žaludku, žluťáctví, nezáživností, chorobou jater, bolením hlavy, bolestí v zádech, špatným trávením, ztrátou chuti k jídlu, ospalostí, žloutenkou, kožní vyrážkou, sodnatelností, srdeční chorobou, nežity, zlatou žilou a znečistěnou krví. Jest též znamenitým a spolehlivým oživovatelem a posilovatelem jater a ledvin. Chuť jest velice příjemné — stolice po něm lehoučká a bezbolestná.

Skládá se z různých bylin a kořínků, z nichž každý přispívá svojí částí k sesilování a povzbuzování zažívacích a močových ústrojí, čímž dociluje toho, že tělo řádně vyměšuje odpadky a dokonale slučuje potravinové šťávy s krví. Osobě, toto thé užívající, musí dobrodiní prokázati.

Jest baleno do balíků dvou různých velkostí. Malý stojí 50c, poštou 55c. Velký balík stojí $1.00 a poštou $1.10. Veliký balík jest rozhodně lacinějším, poněvadž je v něm poměrně za tu cenu více thé. — Odporučujeme a ručíme za toto thé, poněvadž víme, že je dobré. Součástky, z nichž je složeno, jsou důkladně vyzkoušené, chvalně známé léčivé byliny a kořínky.

Dobrá věc chválí sama sebe!

Pravdivost výše uvedeného přísloví uznávají a pociťují především veškeří a svědomití obchodníci, kteří při dělání obchodu nehledí jen na dobro své, ale i na dobro svých zákazníků, kteří je důvěrou svou poctili. — Žádný humbuk netrvá dlouho. Dřív nebo později jest odhalen, zákazníkům otevrou se oči, a — věta jest po jejich důvěře.

Nikdy Vaší důvěry nevyužitkujeme a nebudeme po dopsání nám o vzorky zasílati Vám léky v ceně několika dollarů bez Vaší objednávky.

MUŽI, ŽENY, DÍTKY A STAROUŠKOVÉ!

Často ani nevíte, co vás bolí a tu náš lék dá úlevu a zdraví. **Máme léčení pro muže; též léčení pro KATAR** pro muže, ženy a dítky. Trpící, slabé, unavené, předčasně sestárlé **matky a ženy,** slabé a bledé **dívky.** Máme **zvláštní léčení** pro všechny Vaše bolestné nemoce v jakémkoliv případě a stáří. **Neodkládejte s léčením až bude pozdě.** Zachraňte Vaše zdraví. Jsme vždy co Vaši upřímní krajané trpícím mužům, ženám a dívkám k službám. Máme ten nejlepší Liniment na rány, různé bolesti a revmatismus v těle. Léčení pro všeliké případy zlaté žíly, zvláštní žaludeční léky, výbornou antisepticsou mast na lišej, ezcemu, bolesti a vyraženiny. — Krém na obličej učiní v krátkém čase jemnou a krásnou pleť. — Prášek na obličej úplně neškodný, bílé a růžové barvy. — Osvědčený Silitel Vlasů a jiné toiletní zboží a krášlící prostředky. **Na tisíce krajanů užívalo a užívá naše léky k úplné spokojenosti** a kdo jednou naše léčení zkusil, sám ho z **vlastního přesvědčení** dále odporučuje trpícím. **Popište a důvěrou svou nemoc** a pošleme Vám obratem pošty lék zdarma na několik dní na zkoušku a knížečky o nemocech. **Račte psát česky neb anglicky na adressu:**

Theopholine Remedy Company, Dept. 10, South Bend, Indiana

MARIE VOTÝPKA, předsedkyně.

JOHN F. ROUŠAR, Pres. & Treasurer — Phone 1680. — EUGENE PAŘÍZEK, Secretary.

JOHN F. ROUŠAR CO.,

914 Farnam Street, Omaha, Nebr.

NOVĚ OTEVŘENÝ

největší ryze český velkoobchod na západě

vínem, kořalkou, jemnými likéry a láhvovým pivem

Českým hostinským a krajanům v Nebrasce, v Dakotě, Kansasu, Iowě, Montaně, oznamujeme v známost, že právě jsme otevřeli největší ryze český velkoobchod láhvovým pivem s ryze českého pivovaru Atlas v Chicagu, Ills., a čistými, nefalkovanými domácími a importovanými víny, výtečnými likéry všeho druhu, nejlahodnějšími rumlkami všech druhů pro silné pokrevní. Mimo toho vyrábíme své vlastní hořké víno a kořalku, právě to léky pro špatné trávení a vše, co do oboru tohoto spadá mohou od nás koupiti.

Žádáme české pány hostinské, by zadrželi své objednávky pro naše jednatele, kteří je v brzku navštíví a ujišťujeme předem, že budou s naším zbožím, cenou, vzorkou, otavbou a dopravou úplně spokojeni.

Za spokojenost ručíme. Nezapomeňte adresu

John F. Roušar Co,.

914 Farnam Street. Omaha, Nebraska